

Lekar.

Meddelade av Erik Johansson, Bränalt.

Bygga broar av stolpar och stöttor.

Deltagarna i leken fatta i varandras händer och bilda en ring. En gosse eller flicka står innanför ringen, och en annan utanför, och hålla varandra i de uppåtsträckta händerna. Så börjar ringen snurra runt, och så sjunges. Bygga, bygga broar av stolpar och stötter o.s.v. (min meddelare kom ej ihåg mer)

De två som hålla bron, ta så ner armarna, och den som de då få tag i, får välja om han vill hava ring eller armband. De båda som hålla bron ha förut kommit överens, vem av dem som skall hava ring eller armband till sitt tecken. De som välja ring få tillhöra den som här ring till tecken, och de som välja armband den andre. Så fortgår leken tills alla hava valt. Då fatta de bågge motståndarna, ringen och armbandet, i varandras händer och draga på var sitt håll och alla deras anhängare hjälpa till att dra. Om de bågge partierna äro mycket olika i styrka brukar leken avgöras på det viset, att när de dra som allra värst, släpande två, som höllo bron, sitt tag, och det parti som då råkar i värst oordning förlorar.

ACC. N.R. M. 1370

En annan danslek.

De lekande bilda en ring och inuti ringen gå en gosse och en flicka. Bär ringen börjat sätta sig i rörelse, fatta de bågge varandras händer, sätta fötterna sammans, böja sig bakåt och börja så svänga runt så fort de kunna. (Måla senap) När de dansat så en stund börja de gå bredvid varandra och hålla bakom ryggen varandras händer. Flickan går närmast ringen. Gossen börjar så sjunga:

Å du är min och jag är din allrakäraste min.- Å jag vill älska dej, å du vill älska mej:l: För hopp och liolej:l: När gossen sjunger, hoppar bågge samtidigt två hopp omväxlande på höger och vänster fot.

Plötsligt rycker någon av gossarna i ringen bort flickan, som ställer sig bredvid honom, utan att det blir avbrott i ringens rörelse.

Gossen går nu ensam i ringen. Han ställer sig i dess mitt och sjunger: Vem var det, som tog min flicka ifrån mig? Jag märkte det nog och jag skall allt ge dig för detta ditt dåd :l: Han går sedan in i ringen bredvid en annan flicka. Då går den rövade flickan hastigt fram ur ringen och ser efter gossen, där sjunger hon: Var är du bliven av, du som mig ett löfte gav? Kom du åter till mig, så får jag smeka dig :l: så gladelig :l: Då träder gossen åter fram ur ringen med den andra

flickan bakom sig och går fram mot henne som kommit tillbaka och sjunger: "Jag har nu fått en annan vän. Vad skall jag med dig? Du gick först från mig. - Gå bort, gå bort med dig."

Den gosse som rövade flickan kommer nu också fram ur ringen och då flickan ser det sjunger hon: "Låt det vara slut oss emellan.

Men låt oss först bara nu skiljas och sällan eller aldrig mer man oss som par tillsammans ser." De ställa sig så framför varandra, och sjunga båda: "Gå bort, gå bort, du falske vän- Gå bort, kom aldrig mer igen." Så går gossen till sin nya flicka, och flickan till sin nye gosse, och så dansa båda paren en stund. Sen börja ett annat par på samma sätt, som det föregående.

Leka datten.

Ned en pinne göres en ring kring en sten, eller vid ett träd, och så är där ett land eller ett bo. Så räknar man efter vem som skall bli kung. Kungen går så på ett håll och alla de andra på ett annat. Om det finnes några träd eller hus eller något annat att gömma sig bakom, går hela flocken dit. Kungen står så på den andra sidan huset eller träden. Just som de stå och prata som bäst och låtsa att de inte ha en aning om var kungen finns, springer han fram.

Nu gäller det att springa tillbaka till boet, eller landet, utan att kungen får tag i någon, och de måste springa vid

84

85

86

den sidan där kungen står och ej tillbaka samma väg de kom. Den kungen får tag i, kallas prins, eller prinsessa, och får hjälpa till att ta de andra, när de åter går från boet. Så fortsättes tills alla äro tagna. Den som först blivit tagen, blir kung eller drottning, när leken börjar på nytt.

Stjäla makar.

Gossar och flickor två och två ställa sig framför varandra. En gosse och en flicka skall försöka ställa sig framför något par innan gossen har rört vid henne. Om hon lyckas det, får den bakersta i det paret springa och ställa sig. Blir han eller hon fasttagen innan, får hon i sin tur försöka taga fast gossen o.s.v.

Andra lekar äro: banka läder, rulla tobak, skytt och hare, gömma ringen.

Gömma ringen.

Deltagarna i leken sätta sig i en ring, med händerna i knäet. Den som skall gömma ringen går laget runt och lägger sin hand i de andras och säger: Gömma, gömma ringen. När han varit hos alla säger han, "Bäst i min egen ficka." Nu skall någon som vid lekens början blivit vald gissa vem som har ringen. Hon får gissa tre gånger. Gissar hon inte rätt, gömmes ringen igen. När hon gissat rätt, får hon gömma ringen och den som hade den får gissa.

86

87

88

Dubblett

ACC. N.R. M. 1370.

En annan lek.

Man sätter sig runt ett bord och på bordet lägges en flaska. Den som fortast kan säga t.ex. Vem av oss blir först gift? Vem av oss är förälskad? Vem är hemligt förlovad? o.s.v. får snurra ett tag på flaskan. Den flaskhalsen då pekar mot, är den man frågat efter.

Pantlek.

Den som är roligast och kvickast i munnen ger någon av deltagarna en mängd frågor på vilka han eller hon endast får svara med ett namn. Per, Nils, Karl o.s.v. Den tillfrågade måste även hålla sig allvarsam, hur lustiga frågorna än äro. Lyckas han hålla sig allvarsam i t.ex. tio minuter, lägga deltagarna i leken tillsammans fem öre var, som han får i belöning, för att han höll sig allvarsam. Skrattar han, får han betala fem öre till den som frågar.

Exempel på leken.

"Jasså, du sa att din fästmö hette Nisse? "Nils" svarar hon. Trils, sade du eller Truls, jag hör dåligt, du får skrika bättre. "Nils". Nu fick jag fatt om det, Nils Bärstedt. Vem är det som kryper på din tröja? "Nils". A, ha ni hört, hon säger de Nils som kryper på tröjan och så var det bara en loppa, som han släppt på henne av slarv. Vad var det nu han hette som släppte

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

88 ARKIV

89

90

loppan? "Nils". Hör det gnagas på vinden, vem är det? "Nils". Där springer en ute på vägen, vem kan det vara? "Nils". "Nu har jag väl aldrig hört på mäken, hon måtte vara fasligt förälskad i sin Nisse, när hon ser honom överallt. Det var ju bara en hund som sprang på vägen." o.s.v.

Lyfta master.

En lägger sig på ryggen på golvet. Så knäpper en annan händerna om hans ben och skall försöka lyfta upp honom. Den som ligger på golvet måste hålla benen styva och raka, annars går det inte.

Vattna gåsen.

Kristina Nilsson, Edenberga.

En av de lekande är räv och sitter i kakelugnsvrån. De andra ställa sig i rad bakom gåsen som går i teten och håller i varandra. Så sjunges under det de vagga framåt golvet.

Vanna, vanna gåsen,
räven e inte hemma,
han e gauen te sköven,
å skaffa seg en kvenga.

De stanna framför räven.

Gåsen: Goda mickel.

Räv: Tack för de smiket.

Hånt här e de i da?

Dubbblett

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

90 ARKIV

91

ACC. N.R. M. 1370

Dubbblett
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

91

92

Gåsen: De e solskens grant vär.

Räven: Ded e inte mitt vär.

Så går gåsen med sina ungar runt igen i rummet och sjunger,
vanna, vanna gausen o.s.v. Hon stannar framför räven.

Gåsen: Goda Mickel.

Räven: Tack för de snickel.

Hånt vär e de i da?

Gåsen: De e snyskåt å ont vär.

Räven: De e mitt vär.

Räven rusar nu upp och skall försöka taga ungarna.

Vanna gåsen.

Astrid Nilsson, Våxtorp.

Leken börjar som föregående men när gåsen frågar om räven
är hemma svarar han.

Räven: Han e i skvén å hugger bränne.

Gåsen: Va e han bången me?

Räven: Han e bången mä en järlänk.

Gåsen: Kan han komma lös?

Räven: Nä, de kan han inte.

Så går gåsen runt med ungarna och kommer tillbaka och
frågar. Gåsen: E räven hemma?

M.V.R. Han ligger ånne kakelugnen. å pelar sina sure tår.

G. Va e han bången me?

R. Han e fången mä ed båsstran.

G. Kan han komma lös?

R. Ja, de kan han.

Raven försöker nu taga gäsungarna.

Per i håle.

Man gjorde några hålor, som lågo i en ring i marken.

I mitten var en större håla. Alla de lekande utom en hade var sin håla. De voro beväpnade med en käpp. Den som ingen håla hade, skulle försöka få en boll ner i någon av de andras hålor.

Lyckades det, fick han den hålan och den fick köra bollen. De som hade hålor, skulle försöka få bollen i mitthålan. När någon fått den dit, kastade han sin käpp över hålan och de andra skulle genast kasta sina käppar ovanpå. Den som sist kastade käppen fick köra bollen. Man kunde även byta hålor under leken och då skulle den som körde bollen försöka taga någon av de andras.

Om bollen slogs långt bort såde den som sprang efter bollen: Min håla bränner, så fick ingen taga hans håla.

Räkning vid lekar.

Kristina Nilsson, Edenberga.

Fälla, mä sålla, mä sinka mä su,

sebedei, sebedei,

Extra lava

Kajsa, Klara

Ein vein vider häst

sto vid strann

spände sporrar

spjut i hand

empel, pempel,

piyel, pavel

paff.

X

Impla pimpla bavrian.

Josef var en dristig man.

Han stack sitt spjut

in och ut.

X

Ett, två, tre

yscha, lasse, le

Hyllom, pyllom då

skall du i den vråen stå

tills i morgen klockan två.

X

Enen bene, bure back

du slapp

94

95

Dubbblett

ACC. N.R. M. 1370

att sitta i
farfars gamle hatt.

Vaggvisa.

Astrid Nilsson, Wåxtorp.

Jag ska vappa morsa bar,
om ja får en kaga.
Kan ja inte kagan få
så låter ja vaggan stå,
så får barnet gråta.

Kristina Nilsson.

Vyssa, vyssa lided bar,
stort i röven som ed kar,
hoded som en tönga,
lided kan de sjönga.
(eller ded ska vi nu sjönga).

Barnvisor.

Kristina Nilsson, Edenberga.

Kisse, misse, måns,
var va du i jäns.
Ja var bakom backen,
slo min far i nacken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

95

96

Ja ga honom en ske syba,
så att han styba
Hej hopp min far,
sicken häst han har,
sicka lår,
sicka ben,
sicka skutt han tar.

×

Där satt en katt i en gödselhög
breve vägen, denna visan
var inte lång, därfor sjonger
jag den än en gång.

×

Kraugan seder på taget,
prata te sina döttra.
Vi frysa om våra fötter.
Vi ska fara te Danemark,
å köba sko för halva mark,
Trin, trin, pepparkorn,
katten blåser i silverhorn.

×

Gaus, gaus krengla,
launa meg dina venga,

men ja reser te Engelan,

å köber me en pärlekrans

å hänga på mä fästeman.

Va ska du mä fästeman?

Ja ska kössa'n å klappa'n,

niba'n å nappa'n.

X

Har du ont i magen,

så gå te Per i hagen,

sätt deg på en sten,

pela på ett ben,

så blir du bra i magen.

Ramsor.

Kristina Nilsson, Edenberga.

1. Jag tjänte hos en herremän om auren,
han var så riger om vauren,
han gaf me en kylling i lön,
Pripp, pip sa min kylling.
2. Ja tjänte hos o.s.v.
han gav me en höna i lön,
Skrå, skrå, sa min höna
Pipp, pip sa min kylling.
3. Jag tjänte hos o.s.v.
han ga me en hane i lön.
Kuckelike ku sa min hane.
Skrå skrå sa min höna.
Pipp, pip sa min kylling.
4. Han ga me ett faur i lön.
Bä, bä sa mitt faur o.s.v.
5. Han ga me en ko i lön..
Mö, mö sa min ko o.s.v.
6. Han ga me en so i lön
önta, grönta sa min so,

bä, bä sa mitt faur,
kuckeliku, sa min hane.

Skrå, skrå sa min höna
pip, pip sa min kylling.

Där låg ett berg ett underligt berg.

Där låg ett berg, ett underligt berg,
högt uppe i skogen.

X

Uppå det berget, där växte ett träd
ett underligt träd,
å trädet på berget och berget låg
högt uppe i skogen.

X

Uppå det trädet växte en gren,
en underlig gren.

Å grenen på trädet å trädet
på berget och berget låg
högt uppe i skogen.

X

På grenen en kvist.

X

På kvisten en fågel.

ACC. N.R. M. 1370

På fågeln en fjär.

×

På fjären en dyna.

×

På dynan en käring.

×

På käringen en gubbe.

×

På gubben en päls.

×

På pälsen ett haur. (hår)

×

På hauret en lus.

×

Uppå den lusen där växte en gned

en underlig gned.

Å gneden på lusen

å lusen på hauret

å hauret på pälsen

å pälsen på gobben

å gobben på käringen

å käringen på dynan

å dynan på fjären

å fjären på fågeln

å fågeln på kvisten

å kvisten på grenen

å grenen på trädet

å trädet på berget

å berget låg högt

uppe i skogen.

Fula (?) vill ni veta vad min herre han
mig gav.

Kristina Nilsson.

Fula vill ni veta vad min herre
han mig gav på den första julada,
en skön vacker unger dam
i min famn den tager ingen.

×

på den andra julada

Två fiska i min flo,
en skön, vacker o.s.v.

×

på den tredje julada

Tre punn korn på min lo
två fiskar o.s.v.

×

på den fjärde julada

Fira så redeliga galta.

102

103

på den femte julada

Fem faur alla vore grau.

×

på den sjätte julada

sex kors o.s.v.

×

på den sjunde julada

sju kors o.s.v.

×

på den åttonde julada

Ätta faular grau

flätta rompe knappen pau

sju kors

sex kors

fem faur alla vore grau

fira sau redeliga galta

Tre punn korn på min lo

tvau fiska i min flo en skön,

vacker unger dam i min famn

den tager ingen.

103

104

Övriga folkminnen.

Söndags och torsdagsbarn.

Bina Nilsson, Edenberga.

De som voro födda på en torsdag eller söndag kunde se mer än andra. De såg likfärder och spöken och allt slags trösale.

Möte.

H.P. Nilsson, Edenberga.

Skulle man köra bort nåanstans en dag, å den första man mötte var en gammal käring (eller ett fruntimmer över huvud taget) kunde man lika gärna köra hem igen, för då gick det ändå inte bra med det man skulle uträffa.

Mötte man däremot en som kom körande eller en manlig som hade det bra, var det ett gott möte.

Tur och otursvarsel.

Tur på färder.

Hoppade katten upp och lade sig i vagnen innan man körde, så var det tur, men flöge hönsen opp i vagnen betydde det otur.

Sprang en katt över vägen betydde förargelse eller otur.

Om man glömt något, så man fick gå omigen å hämta det, blev det otur med det man skulle göra.

Sjunga på fastande mage.

Kristina Nilsson, Edenberga.

Sjöng man på fastande mage, (på morronen) så hände det lätt, att man fick gråta innan kvällen.

Peka mot solen.

H. Nilsson.

Min morfar Nils Nilsson sade alltid, att man inte fick peka mot solen, för det var inte bra. I stället skulle man säga "Du härliga, klara sol." eller något i den vägen.

Lövebröd.

Kristina Nilsson, Edenberga.

När vi voro små, skulle vi alltid äta en bit bröd, när vi hade badat. Det kallades lövebröd.

Bada.

Karl Johansson, 78 år, Knäred.

När vi hade badat, brukte vi spotta i vattnet å säga: "Tvi för necken, ta te pecken."

H. Nilsson.

Den som sist klätt sig när vi badat fick ett öknamn. Somliga pågar brukade spotta i vattnet, när de hade badat och säga "Tvi för hängelus å flängelus å fladlus --- Resten har jag glömt.

Dubblett
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N.R. M. 1370

När solen går ner.

Bina Nilsson.

En stund innan solen skall gå ner säger man, att den är
på Rännarebacken.

Kiva om bi eller får.

Erik Johansson, Bränalt.

Man fick inte kivas om bi eller får, då blev det otur
med dem.

Främmände.

Om man blev mycket sömnig på dagen, kom det främmände.
Likaså om katten tvätta sig bakom öronen. Ju längre tillbaka
han tog med tassen, ju finare främmände var det.

Satt skatan på taket och skrek, kom det också främmände.
Tappade man en kniv eller gaffel betydde det också främmände.
Var det en gaffel man tappade kom det ett fruntimmer, var det
en kniv kom en karl.

Hicka.

Får man hicka är det någon som talar om en. Kan man då
gissa på rätt person slutar hickan.

Rodna.

Erik Johansson, Bränalt.

108

109

Om kinderna hettade utan någon orsak, är det någon som ljuger på en.

Sitta där någon annan suttit.

Man skall inte sätta sig där någon annan suttit, men
där är varmt efter honom eller henne, för då får man kärlek
till den personen.

Nysa.

Nyser man strax efter efter man berättar något eller
påstått något brukar man säga: "det nös jag på." Det är detsamma
som en bekräftelse på att man talar sanning.

Nyser man på fastande mage får man förargelse innan
kvällen.

Göken.

Kristina Nilsson, Edenberga.

Göken kommer i tionde veckan och gal i nonde.

När göken gal på bar kvist blir det ett dåligt år.

När göken gal på hökuarna blir det rägn och svårt
att få skörden bärgad.

När höst är hugget skall göken redan ha slutat att
gala. Första gången man hörde göken, skulle man räkna, hur många
gånger han gol. Så många år fick man leva.

109

110

111

Det hade olika betydelse vilket håll man hörde göken första gången. Man brukar säga.

Väster gök glädje gök.

Norre gök sorge gök.

Öster gök tröste gök.

Söder gök söje gök.

Man fick inte härla göken för då blödde hans tunga.

Gick man ut på morgonen innan man ätit något, saade de att man blev "göga skeden". Om hösten förvandlades göken till en hök.

Skator.

Skator får man inte röra och inte riva ner deras bo.
Då får man otur i gården.

Svalor.

Svalorna kommer den tredje maj. När man såg den första svalan skulle man säga "Wälkommen."

Om vintern ligga svalorna på sjöbottnen.

Fjärilar.

Såg man en vit sommarful innan man såg en röd fick
man sorg och tvärt om.

Flädermus.

Kristina Nilsson, Edenberga.

Mor saade alltid till oss barn att vi inte fick gå ut

Dubblett
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

111

112

113

ACC. N.R. M. 1370.

barhuvade om kvällarna (utan kläde på huvudet) för då kom fläder -muser och satte sig i håret.

Hårnappen (nattskärran) satte sig i håret på en, om man gick ut barhuvad på kvällen.

Hornuven.

Om man härmade hornuven, kom han och slog ner på en.

Beväringsvisa.

Nils Nilsson, Edenberga, född 1832.

Min morfar brukade ibland sjunga några verser av sin gamla beväringsvisa. Troligen var visan betydligt längre, men jag hörde honom aldrig sjunga mer än det som följer.

1. En dag i juni månad,

när som vi order fick

Till Halmstad vi marschera

hurra, hurra marschera

till Halmstad vi då gick.

2. Å när vi kom till Halmstad

så blev det bätter opp

När vi fick andra käder

hurra, hurra ja kläder

uppå vår raska kropp.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

113

114

ACC. N.R. M. 1927

Dubblett
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
114 ARKIV

115

3. Vi fick en mörkblå jacka
med blanka knappar i
och därtill vita byxor
hurra, hurra ja byxor
men kappan den var grau (grå).
4. Vi fick en liten packning
ja, även ett gevär
å där va lås och skruvar
mä bajonetts uppå.
5. Å när vi hade varit där
till andra dagens slut
fick vi beväringa visa
hurra, hurra ja visa
vår hurtiga kropp.

ACC. N.R. M. 1370

Tjuvastugan.

Karl Johansson, Knäred.

Foto: Tjuvastugan.

Se originalet sid. 116.

Tjuvastugan ligger ett par kilometer väster om Knäreds by. Enligt sägen var där förr i världen tillhåll för rövare. Ovanför själva stugan växte en stor lönn och härifrån hade rövarna spänt ett rep ända ned över landsvägen. I repet hängde en klocka, när någon resande körde mot repet, ringde klockan, och då rusade rövarna ner och plundrade dem.

Foto: Skosnuans skov.

Se originalet sid. 117.

Skosnuans skov

i Björnalt skog vid Vänneån mellan Elmhult och Bränalt. Se sägnen om Trollens horn av Natanael Pålsson, Bränalt.

Foto: Skatteköljen i Vännån alldelens intill Skosnu-
ans skov, se sägen om Kistan i Skatteköljen.

Se originalet sid. 118.

116

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

117

118

ACC. N.R. M. 1370

Dubblett
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Foto: Hongehall.

Se originalet sid. 118.

Se Skatten vid Hongehall.

Foto: Lohallen.

Se originalet sid. 119.

Lohallen.

Se sägnen om Trollens horn Lohallen. På bilden synas Erik Johansson, Bränalt och hans fader Johan Pålsson. Lohallen ligger mellan byarna Elmhult och Bränalt. I ljungharkerna runt omkring hallen ligga en mängd små stenrör, (odlingsrör) som enligt folket härröra från "hackaretiden."

Foto: Rigens höj. Se sägnerna om Trollen i Rigens höj.

Se originalet sid. 120.

Foto: Gammal gård i Bållaltebygget, Knäred.

Se originalet sid. 120.

Foto: Gårdsinteriör från föregående gård.

Se originalet sid. 121.

Foto: Ljungharker mell. Tygared o. Liarna, Knäred.

Se originalet sid. 121.

119

120

121

ACC. NR. M. 1370

Dubbblett
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Foto: Nils Johanssons gård n:r 2 Bållaltebygget,
Knäred.

Se originalet sid. 122.

Foto: Se originalet sid 122.

Foto: Tvillingssängarna i det högra, östra,
"huset" i Bållaltebygget N:o 2.

Se originalet sid. 123.

Foto: Se originalet sid. 124.

När Nils Johanssons far, för nittio år sen, köpte
Bållaltebygget N:o 2, ändrade han ryggåsstugan till lågstuga.
Han höjde endast väggarna i högstugan och lade in loft. För
övrigt är "husen" på ömse sidor om högstugan oförändrade.

I det högra huset står tvillingssängar vid ena väggen
och en trappa leder härifrån upp på vinden. I det vänstra huset
finnas målningar med barockliknande blommor.

Foto: Se originalet sid. 125.

På den översta av de plankor som skiljer logen från
loggolvet var inskuret namn och årtal över ägarna under 1700-ta-
let. På mitten av plankan stod följande vers:

Up friskas kan en döf ok blin

Men aldrig Flickors bleka kin

122

123

124

125

Dubblett

ACC. N.R M. 1370

En gammal Trägår kan bli ny.

Men aldrig flickors hy

Et är äller två går snart förbi

sin biöriar Malin gammal ble

Sin är där ute mäd al fryori.

Foto: Bild från Krokån. m. byns ålkista.

Här låg förut Knäreds gamla skvaltkvarn.

Se originalet sid. 126.

Foto: Ruin efter en gammal skvaltkvarn som tillhört

Husalte by.

Se originalet sid. 126.

Foto: Skvaltkvarn som tillhört båda gårdarna i

Bållaltebygget i Knäred. I huset två

kvarnar, skillda genom brädvägg.

Se originalet sid. 127.

Foto: Se originalet sid. 127.

Foto: Skvaltkvarn som tillhört Karl Petter

Johansson. Elmhult och en hans granne.

Se originalet sid. 128.

Kvarnen är byggd i knuttimring, över dörren står årtal 1825 men kvarnen är betydligt äldre. Nämnda år flyttades

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

125

126

128

Dubblett

ACC. N.R. M. 1927

den från Vennån tills sin nuvarande plats i en liten bäck. Den har inte använts på de sista tjugo åren.

Foto: Interiör av skvaltkvarnen i Eelmhult.

Se originalet sid. 129.

Foto: "Myllekalla" kvarn vid Vennån nära landsvägen mellan Knäreds by och Trälshult.

Se originalet sid. 129.

Foto: Se originalet sid. 130.

Sankefjel från Trälshults by.

Meddelat av Jeanna Jakobsson, Trälshult.

I Trälshult har man fortfarande ålderman. Den 30 April sker alltid åldermansbytet i samband med Valborgsgille, såvitt inte den dagen inträffar på en söndag, då det hålls om lördagen. För att sammankalla bymännen till åldermansbytet skickas fjelen omkring, likaså när åldermannen skall taga emot skatten. När gubbarna kommer med skatten, skall åldermannen helst traktera med gök.

När sammankallandet till åldermansbytet sker fäster åldermanen en lapp på fjelen med följande inbjudan. Härmed inbjudas

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

128

129

130

bjns män och kvinnor till Valborgsgille. Lördagen den 30/4 Kvinnor-
na kl. 11 f.m. och männen kl. 5 e.m. alla välkomna.

131

Trälshult den 25/4 1927.

Alma och Joh. Andersson.

Kl. 11 f.m. samlades alltså kvinnorna till gille.

Det sker så tidigt för att de skola vara undan och tillredelserna
till männen gille klara innan kl. 5 e.m. De får kaffe, en skiva
bröd med smör och ost, grynkaka samt gorån. Kvinnorna får ej sitta
kring det långa bordet.

132

Männen samlas sedan kl. 5 e.m. Det är åborna i byn
och även de som lämnat sina gårdar till sina söner. Men endast de
som hade en gård, fingo förr sitta vid det långa bordet.

Trakteringen är densamma som kvinnorna tidigare fått,
med det undantag att mannen numera får lagad mat och brännvin. Än-
da till kristiden, kvarlevde det gamla bruket att mannen vid gillet
fingo en fjärding bröd var samt brännvin, men på grund av bröd-
bristen avskaffades brödfjärdingen och nu får de alltid lagad mat
i stället.

Åldermannen som skall avgå, bjuder på ett stop
brännvin och den nye åldermannen på ett halvt. Om det blivit någon
ny åbo i byn, skall han bestå ett stop brännvin. Åldermannen lämnar
nu ifrån sig fjelen till sin efterträdare. Det är det enda tecknet

på värdigheten som finnes kvar. (Byskrinet och byordningen har blivit förstörda). I skymningen är gillet slut. Förr hände det ibland när brännvinet flödat rikligt att gubbarna efter gillet gingo kring och sjungo maj.

Foto: 2 st. fjelar.

Se originalet sid. 133.

Fjelar från Elmhult, Knäred.

I Elmhult skedde åldermansbytet Valborgsmässoafton eller i Maj. Numera finnes ingen ålderman. Sankefjelen kallas även nästegårdsfjel.

Om någon i byn ville ha bud till ex. Knäred, så fick den som hade Knäreds fjelen gå och sen han gått sitt bud lämnade han fjelen från sig till grannen.

Foto: Sankefjel från Bränalt.

Se originalet sid. 134.

Sankefjel från Bränalt.

På fjelen äro inskurna åbornas namn samt årtal 1834.

Senare har den blivit övermålad med nya namn samt årtal 1876.

Foto: Knäreds byfjel och bylada.

Se originalet sid. 135.

Knäreds byfjel och bylada.

Dubblett

ACC. N.R. M. 1370

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I bylädan förvaras byordningen för Knäreds by från 1799, 135
och vidare byns räkenskaper, nästan i obruten följd från 1824.
Vidare ett protokoll från en bystämma 1784, på vilken man beslöt
vilka åtgärder, som skulle vidtagas för att hindra tjuvnad och
snatteri, samt en del andra gamla papper. Valborgsgille hålls var-
je år Valborgsmässan afton, till vilket byordningsmannen sammankallar
åborna, genom att sända ikring sankefjelen eller "besen" som den 136
också kallas.

Åldermansbyte äger rum Valborgsmässan afton eller 1 Maj.

Foto: Fattigfjel ? från Vindarp, Voxtorps
socken.

Se originalet sid. 136.

Dubbelt

ACC. N:o M. 1370

Förteckning över meddelarna.

Andersson, Albertina 63 år Göstorp, Veinge. Enka efter jordbruksarbetaren J. Andersson.

Andersson, Elna 93 år Flintarp, Hasslövs skn. Enka efter lantbrukaren Per Andersson som ägde Hogården i samma socken.

Arvidsson, Johan Petter född 1839. Landtbrukare Göstorp, Veinge socken.

Bengtsson, Johanna 70 år Lugna ro Hasslöv. Enka. Mannen var skräddare.

Bengtsson, Lars 75 år Perstorp, Ranneslövs skn. fd. Landtbrukare.

Erlandsson, Edvard, 60 år Göstorp Veinge skn. Fadern var landtbrukare. När Erlandsson var nio år gammal hade han varit ute i skogen och plockat lingon och blev då hastigt sjuk. Folk sade att han hade fått lappskott. Fadern, som själv haft lappskott, skulle så skjuta över honom. E. var då så sjuk att de inte kunde taga ut honom utan fadern, fick skjuta över honom i sängen. Men det hade gått för långt så det hjälpte inte, sen dess har han inte kunnat gå riktigt.

Erlandsson har alltid varit intresserad för folkminnen och har gjort en del uppteckningar som delvis publicerats i Halländska tidningar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

137 —

138

En del av hans uppteckningar hava kommit till Västsvenska folkminnesföreningen Göteborg.

Far Erlandsson sysslar nu med upptecknandet av sydhalländska dialektord.

Jakobsson, Jeanna, 50 år Trälshult, Knäreds socken. Mannen är landtbrukare och äger ett ställe i Trälshult. Jeanna Jakobsson är född i Körsvika by Kn. och dotter till Christina Karlsson. (Se sid. 146)

Fru J. är mycket intresserad för allt som rör folkminnen och har publiserat ett par uppteckningar i en smålandstidning.

139

Jakobsson, Karl Petter, 66 år lantbrukare och innehavar sin fädernegård i Elmhult Knäreds socken. Elmhult gränsar till Småland.

Foto: Karl Petter Johanssons gård.

Se originalet sid. 139.

Karl Petter Jakobsson är en vaken och begåvad man. Han har läst en hel del, och har en stor boksamling, men det hindrar inte att han även sett både märken och andra mystiska väsen.

140

För ett par år sen, när han en kväll skulle hämta hem kreaturen, hörde han att det tutade liksom i ett bockhorn, borta i en skogsbacke. Kreaturen blevo oroliga och ville springa det, men han fick dem hem i alla fall.

Det höll på att tuta en hel timme, med korta uppehåll.

Även hustrun hörde tutandet. När Karl Petter fått in korna gick han till backen och tittade, men då hörde han ingenting.

Till minne av händelsen har han sedan huggit in i en man blåsand i ett bockhorn i en sten i backen. Var man går i markerna däruppe, ser man årtal i någon sten till minne av någon händelse. Strax söder om gården står en omkring två meter hög stenpelare, (Se foto) med en mängd initialer och årtal. Det är namnen på gårdens ägare sen mitten av 1700 - talet.

Foto: Stenpelare.

Se originalet sid. 141.

På grindstolpen har Karl Petter Jakobsson inristat sitt namn med runor, och på en annan sten är namnet på byns grundläggare inristat.

K.P. Jakobsson har en intressant samling allmogeföremål och en ganska betydande myntsamling med flera silvermynt från 1500-talet. Mynten äro till största delen funna i Knäred socken.

Vidare har han i sin ägo byns gamla fjelar, sankefjelen och Knäredsfjelen.

Tillsammans med sin granne äger han en gammal knuttimrad skvaltekvarn (se sid. 128). Det är den enda skvaltkvarn i knuttimring, som finnes kvar i Knäreds socken, annars äro de byggda i skiftesverk.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
140 ARKIV

141

142

Dubbblett

ACC. N.R M. 1370

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Karl Petter Jakobsson, kansäven gå med slagruta. Han an-
litas därför så snart någon skall gräva en brunn.

Jakobsson, Natalia, 50 år Myllehyltan Knäred. Mannen är
landbrukare.

Johansson, Erik, 27 år, Bränalt Knäred. Han är son till
landbrukaren Johan Pålsson, kallad Janne på torpet och hans
hustru Fredrika Pålsson.

Erik Johansson är en mycket begåvad yngling. Hans enda in- 143
tresse är böcker men han har inte haft tillfälle att studera.
Men ^{han} har dock genomgått en folkhögskola. Redan vid femton års
upptecknade han en del folkminnen för sitt nöjes skull. Det mes-
ta av det han meddelat, har han hört av sin moder och morfar
Karl Persson (se sid. 157.)

Johansson, Ingerslena, 69 år, Knäred. Hon är född i byn
Vångadalle och gift med f.d. lantbrukaren Karl Johansson, Knäred.

Johansson, Janne, 66 år Lagered, Knäred.

Janne Johansson är född i Tomared där han sen
hade lantbruk, tills han för en del år sen sålde stället och
flyttade till Lagered. Hans vanliga namn är Janne på Hompakull. 144
Det har han fått därför att han byggt sitt hus på en liten kulle,
där man förr brukade bryta hampa.

Janne är en mycket glad och snackesam man. Man

behöver inte be honom berätta mer än en gång och när han börjat tar hans förråd av historier aldrig slut. Han tror fullt och fast på kloka, troll och goenissar och allt ting sådant. Själv har han inte sett mer än "flygande drakar", men han har ett gott minne och kommer ihåg allting som han hört. Så har han vidare alltid varit intresserad för sådana mystiska ting.

"Kloka" har han ofta besökt för hustruns räkning, för hon har alltid varit sjuklig. Bland andra har han varit hos Johan-145 nes i Lilläng, men ännu har det inte hjälpt.

Johansson, Johanna, omkr. 75 år Bållalte bygget N:o 2

Knäred.

Mannen är landtbrukare och heter Nils Johansson han är ägare till den förut avbildade gården.

I Bållaltebygget är nog det ställe där man längst hållit på gamla sedvänjor. Johanna berättade bland annat, att hennes man alltid brukat ge kreaturen av julkakan, när de skulle börja våren.

Johansson, Karl 78 år Knäreds by. f.d. landtbrukare.

Johansson, Kristina, 73 år, Knäred. Mannen är landtbrukare.

Johansson, Nils, Brånlåt Knäred. Riksdagsman, berättar bl. annat att hans farfar skrivit det gamla byskrået. Den är nu förstörd.

Johansson, Tina hustru till Janne Johansson, Lagered.

Jönsson, Karl, 80 år Hunnestorp Östra Karup. Landtbrukare.

Jönsson, Lovisa 84 år född i Vindrarp Voxtorp.

Fru J. först småskollärarinna blev sedan gift med en landtbrukare numera bosatt i Laholm.

Jönsson, Sven Petter 66 år Råphult Knäred socken, landtbrukare.

Karlsson, Kristina 79 år Körsveka Knäred, mannen var landtbrukare och gården innehaves nu av en svärson. Hennes svärfar dog 1916 vid 102 års ålder och skulle hava kunnat en mängd berättelser och sägner. Det hon meddelat har hon nog mestadels hört av honom.

Karlsson, Matilda, 70 år född i Skummeslöv. Mannen var murare. Hon är numera bosatt i Laholm.

Larsson, Pella fröken 71 år född i Gräseryd Östra Karup. Hennes fader var landtbrukare. Hon är nu blind och vistas på ålderdomshemmet i Östra Karup.

Månsson, August 60 år, Östra Karup, skomakare.

Nilsson, Astrid 28 år född i Voxtorp dotter till landtbrukaren Ludvig Nilsson, numera bosatt i Edenberga.

Nilsson, Bina, 63 år född i Edenberga Ränneslövs socken. Dotter till Landtbrukaren Nils Nilsson, Edenberga, undertecknads moster.

Dubblett

ACC. NR. M. 1370

Nilsson, Emma 58 år född i Edenberga, Ränneslöv, dotter till

landtbrukaren Nils Nilsson och gift med landtbrukaren H.P.

Nilsson, numera bosatt i Laholm. Undertecknads moster.

Nilsson, Hans Petter 75 år född i Edenberga, Ränneslöv,

f.d. landtbrukare, nu bosatt i Laholm. Undertecknads fader.

Nilsson, Henrik 40 år Jonsnashult, Knäred. Bor i en ryggåsstuga byggd 1780. I stugan finnes mycket vackra på väv målade bonader.

(Han har även radio).

Nilsson, Kristina 67 år född i Edenberga, Ränneslöv. Dotter till landtbrukaren Nils Nilsson, Edenberga. Numera bosatt i Laholm. Moster till undertecknad. De meddelanden hon gjort har hon delvis hört av mormor och Helena Pehrsson dotter. En hel del som lekar har hon själv deltagit i.

Foto: Bina och Kristina Nilsson i den gamla "stuan" i Edenberga.

Se originalet sid. 149.

Nilsson, Magna 53 år född i Hasslövs by. Gift med kyrkovärden nämndemannen och landtbrukaren Sven Petter Nilsson. De sägner och annat som hon berättat, har hon till största delen hört av sin moder som vid sin död sommaren 1927 var 94 år.

Nilsson, Nils född i Edenberga 1832 död 1919 Landtbrukare.

148

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

149

150

Min morfar, hans ställe låg aldeles intill vårt.

Nilsson, Petter Emanuel 60 år Tuvan Hasslöv, Landtbrukare.

Olsson, Karl 80 år Torp Hasslöv socken född i Voxtorp.
Landtbrukare.

Olsson, Sven Petter 78 år född på gården Bockastensbygget, Ränneslövs socken.

Sven Petter Olsson har varit skogvaktare för Skottorp och har på samma gång skött fädernegården. Framför allt är han dock en jägare av gamla stammen och överdängare att berätta historier.

Foto: Sven Petter Olsson m.fl. efter en jakt.

Se originalet sid. 151.

De äro mest av det skämtsamma slaget och har mindre med egentliga folkminnen att göra. Och så handlar de naturligtvis om jakt först och sist, men han kan också tala om tröllfjädrar, nattramen och dylikt.

Den gamla fädernegården Bockastensbygget, som nu innehaves av sonen August, har gått i arv från far till son ända från 1600-talets början.

Foto: Bockasten.

Se originalet sid. 152.

Gården har fått sitt namn efter Bockasten som ligger i en skogsdunge, en liten bit från gården.

Enligt sägnen kastades stenen av en jättekvinna mot Ysby kyrka. (se sägner bok 1).

Persson, Andreas, 88 år Landtbrukare. Bor i Hasslöv långt uppå Hallansåsen.

Pehrsson, Helena, född i Vallberga den 3 Sept. 1828 och död i Edenberga 16 Juli 1916.

Fadern var torpare under Skottorp. På höstarna brukade han ge sig av på sillfiske för att förtjäna lite extra till det fattiga hemmet.

När Lena var 17 år, kom hon i tjänst hos min farfar Nils Persson i Edenberga. Hon stannade sedan kvar där hela sitt liv, först hos farfar och sedan hos min far Hans Petter Nilsson.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
153

Foto: Helena Pehrsson.

Se originalet sid. 154.

För att kunna skilja henne från andra Lenor i byn som t.ex. skräddare - Lenan, kallades hon Hans Petters-Lena.

När Lena stadde sig hos farfar, var där någon, som sade till henne, "där blir du inte en månad," men som hon alltid själv sade, "tjänsten blev lång och åren blev mång."

154

155

Gamla Lena var den gode och trogne tjänaren, trotjänaren

ACC. N.R. M. 1370

155

som nu för tiden icke finnes. Alla ville gärna tala med henne och höra på hennes berättelser från gamla tider.

Vad hon en gång hört glömde hon aldrig. Hela södra Halland kände hon utan och innan, när folk var födda och döda och vad dens eller dens farfar eller farfarsfar hette.

På äldre dagar tillbrakte hon sin tid med att spinna och binna. Hon bodde i lilla stua.

Där var gärna alltid någon gammal gubbe eller gumma från 156 byn, som satt hos henne och pratade om gamla tider. De gick gärna dit, också för att bli bjudna på kaffe. Lena var nämligen mycket frikostig och bjöd gärna av det lilla hon hade. När jag var liten brukade hon passa mig och blev jag allt för envis med att vilja höra sagor, så sade Lena: "Ja får väl tala om koen som gick till väremyllan och skulle täcka." När jag så ville hörade sa hon: När kon kom fram, så trilla hon ner, sen var det inte mer.

Som en ringa erkänsla för sitt myckna slit och släp, fick Lena, Hallands Hushållningsällskaps stora silvermedalj. På medaljen står: "Till Helena Fehrsdotter för långvarig och trogen tjänst." Medaljen bär hon i blått band och den skulle alltid vara på när hon for till kyrkan.

Persson, Johanna 80 år, Född i Bölarps socken 157

där fadern var landtbrukare.

Johanna Persson har gjort de i Bok 11 fotograferade julryttare och halmkronan.

Persson, Karl född 1845 död 1915 Brånalt Knäreds socken landtbrukare. Han var morfar till Erik Johansson.

Karl Persson var en riktig historiegubbe. Om kvällarna brukade han samla de sina omkring sig och berätta för dem, det Erik J. och hans moder Fredrika Pålsson meddelat, har de till största delen hört av honom.

Persson, Karl, 65 år, Emtön, Knäred. Landtbrukare.

Persson, Sven Petter 60 år Vindrarp Voxtorp. Landtbrukare. 158
Fadern kallades Voxtorps bank därfor att hela socknen lånade pengar av honom. Sven Petter Persson är synnerligen intresserad av allt gammalt och har en liten samling allmogeföremål.

Pettersson, Ludvig 65 år Vindrarp 2. Landtbrukare.

Pålsson, Augusta 75 år Göstorp Veinge.

Pålsson, Fredrika 54 år född i Brånalt. Moder till Erik Johansson. Kan en mängd sägner som hon hört av sin fader Karl Persson.

Pålsson, Johan 55 år Brånalt Knäred landtbrukare gift med Fredrika Pålsson och fader till Erik Johansson.

Pålsson, Natanael 45 år Brånalt Knäred. Landtbrukare,

Dubblett

ACC. N.R M. 1370....

broder till Johan Pålsson.

Pålsson, Sven 81 år Hasslövs by. Landtbrukare.

Svensson, August 38 år Bockastensbygget. Ränneslövs socken. Son till Sven Petter Olsson.

Svensson, Beata 78 år Flintarp Hasslöv. Syster till Janne, Sven Petter och Katrina Svensson. Beata har lika som de andra syskonen mycket att berätta.

Svensson, Evald 50 år Knäreds by. Korgmakare, kommit från Örkelljunga.

Svensson, Janne 65 år Kullaborg Flintarp Hasslövs socken landtbrukare.

Fadern var landtbrukare men fädernegården innehaves av ett par syskon till Janne. Han har fem äldre syskon än han själv 160 som alla leva.

Kullaborg, Jannes gård ligger en bit uppå Åsen ovanför Flintarp.

Janne Svensson är en god berättare och har också mycket att berätta, han tror på allt han talar om och det mesta har han ju också själv upplevat. Han har alltid sett och hört mera än andra det berättar även hans syskon. När han haft sällskap med någon och själv sett en gengångare eller något annat övernaturligt, har han bara behövt taga den andre i handen, så har han också sett det.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
159ARKIV

Dubbblett

ACC. N:R M. 1370

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När Janne Svensson byggde sin ladugård för en del år sedan, kom den ena änden av längan att ligga över en gammal väg.

Det var inte bra för där hade trollen sin gång, när de skulle upp till ett ställe på Åsen, men det visste inte Janne. Han får nu själv berätta. "Jag hade hönsen och svinen i den ändan som låg över vägen, men de trivdes inte. De fick aldrig vara ifred om nätterna. Var enda natt kunde en se ljus i stallen och där var ett farligt väsen. Där var ett hål i väggen som trollen gick igenom och jag stoppade igen det titt, men var morron var det öppet igen. Jag fick flytta djuren till kreatursstallen, så fick de stå ifred, men det blev inte slut med rännandet ändå, hunden hade också sitt bo över gamla vägen och fick heller aldrig vara ifred han gnällde och gnydde varenda natt, så jag fick flytta honom också. Så en morgon för tre år sen när jag kom ut var vägen alldeles uppsparkad. Då tänkte jag för mig själv: "Nu får det vara slut med det här rännandet" och så gick jag in och tog tre nävar hörfrö och sådde tvärs över vägen och grävde ned det så djupt som jag kunde."

"Sen dess har jag fått vara i fred för trollen, de har tatt sig en annan väg."

Svensson, Katarina 84 år, Flintarp Hasslöv, syster till Janne och Beata Svensson och äger tillsammans med brodern

160

161

162

Sven Petter fädernegården.

Svensson, Petter 83 år Lagered, Knäred. Han har tidigare varit landtbrukare och bott i Knäreds by. Därifrån flyttade han till Hallaborg strax söder om Lagan vid Lagered och sen slog han sig ned där han nu bor. En tid idkade han gårdfarihandel.

Efter sin far kallas han lille-Svens-Petter. Det vanliga namnet är dock Petter på Hallaborg eller greven på Hallaborg.

Enligt sägnen har Hallaborg varit ett slott och där bodde en greve. Petter Svensson har mycket att berätta, men han har också alltid varit intresserad av lite av varje. Han är inte vidskeplig och tror inte på kloka och sådant, som hans nära granne, Janne Johansson, Honyrakull, det betonar han särskilt. För i världen fanns det nog en del otyg, men nu är det borta. Spöken och gastar är han inte heller rädd för, men gå förbi Warhalla en natt, det skulle han inte vilja, för där huserar deras andar som kastat sig utför åttestupan. (Warhalla ligger vid Lagan).

Petter Svensson kan också en mängd lustiga historier om skräddare och skomakare och annat folk, och det berättar han gärna. Jag meddelar härmed en av hans historier.

Här var förr en skomakare som de kalla för Landbosvennen, han var från det danska Sjöared (ligger dels i Hallnd dels i Småland) och var en riktig spekulant.

En natt kom han till Knäreds by och ville låna hus och han

Dubblett
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
162 ARKIV

163

164

Dubblett

ACC. N.R M. 1370

gick omkring på många ställen, men där var ingen som släppte in honom.

Då gick han till kyrkan och började ringa allt vad han kunde. Prästen vakna och kom ut och fråga varför han ringde. "Jo, sa Sven," jag ringer för barmhärtigheten är död." "Är barmhärtigheten död," sa prästen," hur hängde det ihop." Då berättar Sven att han varit på alla ställen i byn och ville låna hus men han fick inte, så att det var då säkert att barmhärtigheten var död.

En annan gång när han höll på med det sista stiet (nere vid takskägget) skickade han bud till prästen att han låg på de yttersta och ville tvunget tala med honom. Prästen kom men när han fick se Sven på taket blev han arg och sa:"Sven sa ju att han låg på sitt yttersta." "Ja", sa Sven," kan kyrkoherren ligga utanför så får han."

Ström, Johanna 70 år född i Edenberga. Hennes far var husar. Hon är nu bosatt i Laholm.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

164 —

165

166.

ACC. N.R. M. 1370

Register.

Aftonrodnad	52
Andreas	46
Aprilsnö	43
April våt	43
Bada	107
Barnvisor	86 -98
Bartolomeus	45
Beväringssvisa	114 -115
Blasiedag, spinning	23
Blomsterfrö	34
Blomsterträd	34
Blashultadan, spinning	23
Bolsmässa	45
Brantekälla	6
Bruk vid sådden	28
Bygga broar och stolpar	81
Bubblor i vattnet	50
Byfjel och bylåda	135
Bäckar sina ut	51
Bäckasinér	48
Bäckasprut	43
Bönor	32

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

167 —

Dubblett

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N.R M. 1370

Daggmaskar	50
Danslekars	82
Erik ger ax	44
Fattigfjel ?	136
Fiske	37
Fiskmåsar	49
Fjelar för Knäred	133
Fjärdar	112
Flädermus	113
Fredagen	53
Frukt, ny och nedan	33
Främmande	108
Fura, röd	42
Förteckning av meddelarna	137 - 166
Fötterna, fryssa	53
Gagnsvirke	23
Gallus	46
Gammal gård	120
Golvhöna	36
Gullsparvar	49
Gårdsinteriör	121
Gåtor	68 - 80
Gödseln	27
Göken	43, 48, 111

ACC. N.R. M. 1370

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Havresådd	29
Hicka	109
Hongehall	118
Hornuvan	113
Hårnappa	113
Hästfibla	53
Hästhofsört	52
Hönsen	50
Johansson, Nis, gård och gårdsinteriör	123, 124
Julekaka	26, 27
Jularingning	25
Kapellkällan	6
Katten och hunden	49
Kiva om bi eller får	108
Kniv, sätta i åkerrenen	28
Knäredsfjelen	133
Korna	50
Kornskörd	34
Kornsådd	29
Korpar	49
Krokåن, bil	126